dicens ſancti eſtote qm̄ ego ſanctus ſū. ¶ Bn̄ apparet
q̄ dn̄s ⁊ iuſtus ⁊ ſanctus ſit qm̄. Prope eſt) ꝓpicius
eſt (omib⁹ inuocātib⁹ cū in veritate) inuocare deū in veri
tate ē pia et immaculata intencōne cauſa ſalutis aīe ad
dn̄m clamare. ¶ Et vere prope ē dn̄s q̄. Voluntatem
timentiū ſe) timore filiali: q̄ eſt annexus caritati (faciet)
idē ↄplebit ⁊ ſi illi taceant (et depcacōnē eoꝝ) ſi ſit pia
et ꝑ ſe ⁊ pſeuerās (exaudiet ⁊ ſaluos faciet) eterna ſalu
te in nouiſſimo. ¶ Oſtendēs quō ſit iuſtus deus in bonos
et in malos ait. Cuſtodit dn̄s om̄es diligētes ſe) tan=
q̄ grana in horreo / et gēmas in auro cuiuſmodi ſūt hij
qui dilectōnē dei mūdanis dilectōib⁹ ꝑtulerit (et om̄es
peccores diſpdet) qui amori dei obſtinata volūtate ſcli
amorē anteponūt. ¶ Et q̄ om̄ia ita ſe habent.
Laudacōnē dn̄i loq̄tur os meū) euidēter p̄dicādo ⁊
cātādo ⁊ exēplo meo (bn̄dicat om̄is caro) .i. om̄es fide
les. dn̄i ⁊ fui. pueri ⁊ ſenes. om̄es q̄ dē laudare. bn̄dicē.
extollere. atq̄ p̄dicaē debemus. p quē viuimus. p quē a
limꝰ ac ſumus (nomi ſancto ei⁹) ⁊ hoc (in pn̄ti ⁊ i futuro)

¶ Pſalmus. Cxlv. in quo monet ad laudē dei.
Vir iuſtus exhortās ſe ad laudandū deū ait.

Lauda anima mea dominū

cui animi reſpondēs ait (laudabo dn̄m in vita mea) hic
queādmodū potero. ſ. tenuiter ⁊ exiliter q̄ peccis p̄mor
ſꝫ pfecte laudabo cū ei pfecte inheſero in vita eterna q̄ ē
vera vita (⁊ pſallā deo meo) opādo oīa ad honorē eius
(q̄ diu fuero) ¶ Et q̄ laudari bn̄ deo nō p̄t niſi ponēdo
ſpem in ipo ſolo ait. Nolite cōfidere in principibus)

ſpem ponēdo in eis quāq̄ ſint potētes. nolite ↄfidere in
imperatore. non in regib9. non in p̄fectis. non in iudicib9
ſeculi (nec in filijs hominū) qui amare tēporalia ſuadent
qui ſeipos ſaluare non poſſunt nec alios.
Vñ dico q̄ in nullo talium eſt ſalus qm̄. Exibit ſp̄us
ei9) de ſuo corpe cito vel ſubito quādo nō vult vel ſcit q̄
ſpiritu excūte corpus (reuertetur in terrā ſuā) vñ cepit
originē in die illa mortis ſue (pibūt omes cogitacōnes
eoꝝ) que in diuerſos ambitus ſeculi ſe extendebant.
Propheta ↄſeq̄nter oñdens de quo ſit pncipaliter cōfi
dendū ait. Beatus cuius deus) quē coluit (iacob eſt
adiutor eius/ et ſpes eius) nō in pncipib9. nō in filijs ho
minū. nō in diuitijs ſeculi ſed (in dn̄o fuit/ qui fecit celum
et terram et omnia que in eis ſunt)
Et pbās q̄ in ſolo deo ſit ↄfidēdū/ inducit q̄ deus ſit iu
ſtus dicēs/ ipe ē. Qui cuſtodit veritatē ineternū) non
eni mētiri pt. Itē ipe (facit iudiciū iuſtū iniuriā patien
tib9) eos de iniuriātib9 vindicando/ ipe etiā (dat eſcam)
vtrāq3 corpalē ⁊ ſpūalē (eſurientib9) ſupplēdo defectū
eoꝝ. Ipſe ſoluit) etiā p̄ grām (cōpeditos) peccatorū
vinculis aſtrictos (et dn̄s illuminat cecos) id eſt luce
ſue ſapiētie ex inſipiētib9 fac ſapiētes. ¶ Ipſe etiam.
Dominus erigit eliſos) ſiue claudos/ quos eni dyā
bolus elidit. dn̄s erigit (dn̄s diligit iuſtos) quos locat
in eterna beatitudine. ¶ Ipſe etiam.
Dominus cuſtodit aduenas) extra terrā natiuitātis
eoꝝ exiſtētes (et pupillū ⁊ viduā) hūano deſtitutos au
xilio (ſuſcapiet) ſb̄ ſua cura ſpeciali ut ſperēt in deū/ et etiā
qui habēt terrena ⁊ nō in eis cōfidūt pupilli ⁊ vidue dei
ſunt (et vias) id eſt pceſſus (iniquorū) pſequētium has
perſonas impotentes dominus (diſperdet)

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Tanta eſt dei potentia et iuſticia o ſyon o eccleſia.
Dominus) quem revereris deus, in quē credis/ tuus quem diligis (regnabit) non ad modicum ſicut reges mundani ſed (in eternũ)

Pſalmus. Cxlvi. in quo monet ad laudandum deum.

Propheta excitans ad dei laudem ait.

Laudate dñm quoniã bonũ eſt pſallere) ad gliã ꝛ honorē maieſtatis eius/ pſalmodia enī de laude dei dicitur bona qꝛ dulcedinē habet annexã ꝛ meretꝰ vitã eternã (laudatio) aũt exhibēda deo debet eſſe (iocũda) ex devocōe cũ facta debet eſſe (decora) vite moribꝫ ſpecioſa q̄ nō ē in ore peccorũ q̄ bone cātilene malis obſtrepũt moribꝫ. ¶ Laudandus eſt vere. Dñs) qꝛ ē (edificās iheruſalē) celeſtē quã de vivis lapidibꝫ exſtruit/ edificat aũt ſic qꝛ (diſpſos fideles) per orbē (ↄgregabit) in vna fide ſpe ꝛ caritate ut de illis edificiũ celeſte formetur. ¶ Ipe etiã ē. Qui ſanat contritos corde) offerētes deo ſacrificiũ cordis cōtribulati cōdonando eis peccata (et alligat) apponendo ſacramenta (vulnera eorꝫ) qui ſcꝫ faciũt penitētiam donec ↄſolidetur qđ fractũ erat. ¶ Ipe etiã ē. Qui multitudinē ſtellarũ in certo numero poſuit) et omēs v̓tutes earũ (et nomina novit) ¶ Quid plura. Magnus dñs noſter et magna virtus eius/ et ſapientie eius nō eſt numerus) quia infinita ꝛ incomp̄henſibilis. ¶ Ipſe etiã eſt. Suſcipiens) in gloria (manſuetos/ hũilias aũt peccatores) ſuperbos. cōtrarios manſuetis (uſqꝫ ad terram)